

عنوان مقاله:

نظریه اصالت جنگ یا صلح از دیدگاه اباضیه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 16، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

ابراهیم قاسمی - دانش آموخته دکتری، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

اباضیه به سبب انتساب به خوارج به جنگ افروزی و خشونت متهم بوده و از این رو کوشیده است تا این اتهام را از خود دور کند. در بین علمای اباضی در خصوص اساس رابطه با غیرمسلمانان دو نظریه وجود دارد: یکی اساس رابطه را در ابتدای جنگ می داند و دیگری اساس رابطه را بر صلح و دوستی پایه ریزی کرده است و جنگ را فقط برای دفاع جایز می داند. اباضیه در ابتدا دیدگاه اول را قبول داشتند، ولی با بازسازی و تجدید بنای خود، به نظریه دوم گرایش پیدا کردند. دیدگاه دوم مورد قبول اباضیان معاصر است و می گویند که اسلام دین صلح است. اباضیه متقدم نسبت به مسلمانان مخالف مذهب خود به ویژه شیعیان نگاه تند، افراطی و انحصارگرایانه داشته اند، ولی مهم این است که علمای معاصر اباضیه از این نگاه صرف نظر کرده اند و مسلمانان غیراباضی را مسلمان می دانند، به خون و اموال آنان احترام و می گذارند و سرزمین آنها را سرزمین توحید می دانند. این مقاله با رویکرد توصیفی - تحلیلی و با روش کتابخانه ای به تغییر دیدگاه اباضیه از اصل اولی جنگ، به اصل اولی صلح در رویکرد اباضیه با غیرمسلمانان و مسلمان مخالف خود و به ویژه شیعه می پردازد.

کلمات کلیدی:

اباضیه، جنگ، خشونت، خوارج، صلح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1750000>

